

je uživati jabolčnico in grušovec. Ako pa še menda kaj vina imaš, ali ga kje utegneš dobiti, vendar ti rečem: Ne pij vina v nevarnih boleznih! Mnogi večkrat mislijo, da bolniku dobro stori, če mu pošljejo kupico vina, in bolnik mnogokrat sam zanj prosi, pa mu ne služi v zdravje, temuč požuri njegovo smrt. Take nevarne bolezni, v katerih ne smeš vina piti, so: zapljučnica, rebrnica ali bodec in sploh vsako unetje drobovine in znotranjih delov tvojega telesa, ki se razodene v mrazenju, potem pa nastopi vročina in gostokrat tudi smrt. V takih slučajih pij mleko ali sadno vodo — vina pa ne pij!

2. Malo vina pij! To je že sv. apostol Pavel nasvetoval svojemu pomočniku sv. Timoteju, ki je bolehal in le samo vodo pil: »Ne pij dalje vode, temuč pij malo vina zavoljo svojega želodca, in zaradi svojega pogostega bolehanja.« (1. Tim. 5, 23). Zato so nam oče Knajp tudi prepovedali vedno le samo vodo črepati, dasi je ona čudežne zdravilnosti tako, da so že nekdanji Rimljani pravili: »Voda ima zobe«. Seveda mora biti krepka, pohorska voda; kaluža ti želodec še bolj skvari.

Sv. Janez Krstnik je bil veliki spokornik; o njem je bil angel napovedal: »On bo velik pred Gospodom; pa vina in pijače ne bo pil.« Po njem se je osnovala družba zmernosti, da se udje zavežejo trezno živeti, vina nič ali celo malo piti, žganjico pa celo opustiti. Čudil sem se imenitnemu gospodu, ki suhega vina nikoli ni užival, temuč si ga vselej z vodo pomešal; pa je bil bistre glave, rudečega lica in zdravega želodca; in to je pravo in najboljšo. Malo vina pij, primešavaj si studenčnice ali pa slatine. Slatina je zdrava pijača. Ona oživi prebavnost želodca, zasnaži črevesa, predere zatiko; prežene influenco, nahod ali katar iz nosa, pljuč in želodca. Slatina bi se morala nahajati pri vsaki hiši, ker se tudi med mleko dobro primešati daje.

(Konec prih.)

Sejmovi. Dne 30. novembra v Strasu, na Bizeljskem, v Celju (tudi za konje), v Rogatcu, Poličanah (za svinje), Svičini in pri Sv. Andražu v Slov. gor. Dne 2. decembra v Mariboru (tudi za konje). Dne 3. decembra v Konjicah, Radgoni in na Planini. Dne 4. decembra v Šmarijah, na Zelenem Travniku, pri Sv. Barbari v Halozah, na Ptuju, v Imenem (za svinje), Lučanah in na Polju. Dne 5. decembra na Bregu pri Ptuju (za svinje). Dne 6. dec. na Dobrni, v Cmureku, Sevnici ob Savi, v Vuzenici in na Spod. Poljskavi (za svinje).

Dopisi.

Iz Savinjske doline. (Še enkrat »Vse za za vero, dom, cesarja!«) »Kaj pa vidiš pezdir v očesu svojega brata?« smemo zaklicati vsakemu, ki očita Luegerju, da se je prelevil, sam pa naše staro geslo prelevi tako, da mu ostane samo »Vse za narodnost!« Le komur je geslo »Vse za narodnost,« more trditi: »Slovensko ljudstvo ima več trpeti v boju za svojo narodnost, kakor v boju zoper kapitalizem.« Za Boga! če bo v prihodnje naš program tak, veste, kdo bo sčasoma zmagal pri volitvah? — Socijalni demokrati. To je voda na njih mlin. »Glejte, tako agitujejo med našim ljudstvom, glejte, vaši poslanci se potegujejo na Dunaju samo za narodne reči, da pa je vedno več davkov, vedno več vojakov, vedno manj zaslužka, da ne moreš kmet svojih pridelkov po pošteni ceni spraviti v denar itd., to jih malo briga! Je-lite, ko bi vi vsak dan vtaknili 10 fl. v žep, bi tudi navdušeno klicali: narodnost, narodnost! Pa ti delavec, ki imaš zaradi

slabega plačila doma lačne otročiče in ženke, ali jih boš nasitil z narodnostjo? In ti kmet, ki moraš jesti nezabeljeno, ker si moral svinjo prodati, da si zmoget za davke, obresti itd.; bodeš si ti v prihodnje zabelil fižol in zelje s tistim narodnim maslom, ki ti ga prineso poslanci z Dunaja? Kaj ne, da nam pritrdite, če mi pravimo, da človek ne živi samo ob besedi božji in narodnem duhu, ampak ob kruhu tudi!?« — »Clara pacta, boni amici!« Zatorej upam, da se nam ne bo zamerilo, če odkritosrčno zavrremo one besede, katerih zapisati in podpisati ne more nihče, razven kdor se je od nemških liberalcev, ki so se z dušo in telesom zapisali suženjstvu kapitalizma, ali navzel tega suženjstva, ali ne pozna natanko našega narodnega boja, niti gospodarstvenega stanja. Vidi se res, da slov. ljudstvo ima več trpeti v boju za svojo narodnost, kakor v boju zoper kapitalizem, vidi se pa to zato, ker se ta boj z vso vnemo bojuje očitno in glasno, a naš narod hudo krvavi na ranah, prizadetih od kapitalizma, katere so morda mnogim skrite, katere pa zapazi vsak, ki živi med našim ljudstvom in z njim trpi. Da, celo v narodnostnem oziru daje kapitalizem našemu narodu najhujše rane. Zakaj pa pošiljajo mnogi slovenski stariši svoje otroke v nemške šole? Zakaj marsikateri slovensko misleči mož voli z nemškimi liberalci? Zakaj je marsikateri slovenski rojak postal narodni opadnik? — Prizori iz poslanske zbornice me spominjajo tistih 450 duhovnikov balovih, ki so plesali okoli oltarja svojega malika ter upili: »Bal, usliši nas!« Tako plešejo poslanci okoli ministerske mize ter upijejo: »Minister, usliši nas!« Za božjo voljo, ali imamo zato ustavo, da narodi živijo od milosti ministrov? Sicer pa, vsaj za katoliške in slovenske poslance so ministri navadno gluhi, kakor Bal. Tu in tam jim vržejo kako suho kost, kakor n. pr. celjsko gimnazijo, zato pa morajo pomagati vsako leto nalagati več davkov, plačevati kapitalizmu samih obrestij 173 milijonov na leto, upeljati zlato veljavo, da kapitalisti spravijo v žep na milijone dobička, kmečkim pridelkom pa pade cena na polovico; morajo molčati, da kapitalizem ni primerno obdačen itd. — Prerok Elija se je ozrl proti nebu ter poprosil Gospod-Boga in »kar pade ogenj z nebes ter použije žgavni dar.« Tako je storil tudi Lueger, in glejte, kako slavno je premagal lažiliberalizem, ki pleše okoli zatega teleta! Da, da bi vsi poslanci rajši posnemali Elijo, kakor balove duhovnike, gotovo bi milostni Bog več rosil milosti na narode, kakor milostni ministri. Mi ljubimo svoj slovenski narod in ravno za-to pišemo, da naj ostane in se od besede do besede spolnjuje naše staro geslo, pod katerim si je naš narod že priboril lepe zmage in si more ohraniti svoj narodni obstanek. »Vse za vero, — dom, — cesarja!«

Savinjčan.

Iz mariborskega okraja. (Slovenščina v uradu.) Čuditi se moramo, da je še toliko nemčurjev in slovenskih odpadnikov, ki slovenskemu uradovanju pri vsaki priliki nasprotujejo in večkrat sami sebe smešijo. Berite ta-le dogodek! Neki župan izpred Pohorja je razposlal po občini okrožnico, v kateri ukazuje posestnikom, da morajo jarke in potoke do dne 8. avg. iztrebiti. Neki A. H., ki je bil svoje dni župan, je pa v okrožnico to-le zapisal: das bei uns die grobniss erreinigt ist nur Radisel sind bedarf das kein wege sowohl die grebnisse erreiniget nicht. — A. H. To je godlja, ki je noben Nемеc ne more razumeti; in vendar je pisec trdil, da tako se nemški mora pisati in slovenski on ne razume. Takih izgledov bi lahko navedel več sto, in marsikateri slovenski župan bi se sramoval, ko bi njegovi rojaki zvedeli, v kaki nemščini da uraduje. Gg. župani, vendar se vzdramite in uradujte slovenski; saj je vsakemu znano, da ima slovenski jezik tisto veljavo ko

nemški! — C. kr. okr. glavarstvo v Mariboru je županom naročilo, da morajo nove kažipote napraviti; in le čudimo se, čemu bodo ti kažipoti, če bodo nemški? Ali c. kr. okr. glavarstvu ni znano, da je ta okraj na slovenski zemlji? Kažipoti bodo vsako občino 20—30 fl. stali, in bodo le za Nemce? Zakaj se v tistem nemškem odloku z dne 19. sept. t. l. ne reče, kažipoti morajo biti v obeh deželnih jezikih? Ali to ne zahteva pravica in postava?

Od Negove. (Dan 19. novembra) je bil za negovsko šolo izreden. V blagi spomin godu svetle cesarice Elizabete se je obhajala najpoprej šolarska sv. maša s cesarsko pesmijo ob koncu. Potem je bila šolska veselica in obdarovanje pridnih učencev in učenk z molitveniki zavoljo njihovega lepega obnašanja in pridnega učenja sploh v šolskih predmetih. Bili so trije primerni govori. Gosp. načelnik šolskega sveta je poudarjal, da so te premije 21 šolarjem v spomin, kot popotna palica v celem življenju, v šolskem, v mladeniškem, odraslem in v starem ter na smrtni postelji. G. nadučitelj je kratko in jedernato razvil pomen šole, da se šolska mladina mora vzgajati in učiti, srce in um se morata razvijati. Č. g. kateket je posebno dve čednosti šolski mladini, ko hode iz šole stopila, priporočal, spoštovanje do bivših učiteljev in pa hvaležnost za vse sprejete šolske nauke, da celo hvaležnost za sprejete kazni. Vmes med govori so se prepevale in deklamovale pesmi in govori šolske mladine; in vse to se je godilo v božjo čast, v slavo Marijino, v spomin godu svetle cesarice, v hvaležnost do šolskega vodstva, v zahvalo gg. učiteljem, v spodbudo mladine k marljivemu učenju in lepemu krščanskemu zadržanju. »Porosil to s svojim blagoslovom vsegamogočni Bog!« je ob koncu djal g. šolski vodja.

Iz Gornje Radgone. (Veselic o) s petjem in tombolo smo obhajali v nedeljo. Da nam je že bilo treba spet kake veselice, dokaže to, da je bilo v precej velikih prostorih gospoda I. Škerleca vse polno ljudi, vrlih Slovencev tako, da še jih veliko ni imelo prostora sedeti. Počastilo nas je s svojim prihodom veliko gospodov in gospa iz okolice in tudi iz bližnjih krajev, med katerimi moram posebno omeniti gospode kapelske pevce, ki so nas z lepim petjem razveseljevali in katerim izrekamo tem potem najprisrčnejšo zahvalo. Takoj po začetku veselice smo dobili od naših vrlih rojakov iz Ljutomeru telegrafski pozdrav, glaseč se: »Dokler Mura nam šumi, narod Slave naj živi!« Ko gospod podpredsednik ta pozdrav prečita, zaklicala je navzoča množica vrlim Ljutomerčanom trikratni gromoviti »živio«. Dobitkov za tombolo smo imeli precej, in med njimi tudi zelo lepih, katere so darovali darežljivi gospodje narodnjaki gornje-radgonski. Hvala jim lepa! Po tomboli se je vršila dražba in smo dobili lepo svoto. Po dražbi začela se je prosta zabava, katere je bila zelo živahna in prijetna. Pri tej veselici so sodelovali tudi prvokrat naši gornje-radgonski pevci pod vodstvom gospoda orgljarja. Vrli pevci, le tako naprej!

Iz Ponikve. (Razne vesti.) Srečne se štejemo, da imamo izvrstna dušna pastirja. Č. g. župnik, ki so nam bili pred dvema letoma sv. misijon priskrbeli, nameravajo letos v sv. adventnem času dati obhajati duhovne vaje. Bog daj, da bi se v resnici zgodilo! Učitelje imamo marljive, zlasti g. nadučitelj Dobnik je blaga duša. Tudi imamo previdnega župana ali obč. predstojnika; da bi le pri prihodnji volitvi enakega dobili, če se bode dosedanji tej častni in težavni službi odrekal. Dobili smo pred kratkim novega trgovca, po imenu Slovinca, ki je tega imena vreden; le premalo ga podpirajo. Nekateri še vedno radi novce našim nasprotnikom donašajo, ki se nam dobrikajo, dokler si žepov

ne napolnijo, potem pa ošabni postanejo in nam hrbet obračajo. — Kar zadene letino, je sicer k srednjim prištevati, ker nam je bil, kakor po drugih krajih, sneg ozimno setev močno ugonobil; pa kar nam je Bog dal, smo ga dolžni zahvaliti. Da bi le te dobrote zdravi in v božji milosti uživali!

Iz Vitanja. (Občni zbor bralnega društva in cerkvene družbe.) Od leta 1891. imamo tukaj »bralno društvo«. Hvala Bogu, nismo se ukanili, ko smo je ustanovili, udov šteje zdaj 135, ki prav marljivo prihajajo čitat knjig in časnikov, osóbito ob nedeljah. Dne 17. novembra smo obhajali letni zbor, pri katerem se je izrekla posebna zahvala odislemu društvenemu tajniku, g. Matiji Skorjancu. Na njegovo mesto je bil izvoljen v odbor g. kaplan Franc Hlastec, na mesto umrlega odbornika Vicenca Petre pa Florjan Jeseničnik p. d. Čretnik, posestnik v Breznu. — Istega dne se je obhajal tudi občni zbor naše »cerkvene družbe«. Namen te družbe je cenjenim bralcem že znan: zbirati novce za svojedobno popravilo naše župne cerkve. Od l. 1889. sem je cerkvena družba nabrala 2727 gold. Bog plati vsem domačim in zunanjim dobrotnikom!

Politični ogled.

Avstrijske dežele.

Dunaj. V državnem zboru je v soboto večina poslancev med drugim sklenila, da se izroči sodišču antisemitski poslanec Schneider, ker je na treh shodih govoril zoper žide in bojda razžalil dr. Richterja. — Oni dan je odbor združenih kristijanov na Dunaju izdal drugi oklic krščanskim občinskim volilcem; kajti prvega je gosposka zaplenila.

Gornje Avstrijsko. V nedeljo je v Lincu govoril poslanec dr. Ebenhoch o novi katoliški ljudski stranki, ki se je oni dan sestavila na Dunaju in je k njej pristopilo 17 konservativnih Nemcev. Načelnikom je voljen Dipauli.

Češko. V čeških kmečkih občinah in v mestih so bili pri deželnozbornih volitvah izvoljeni razen par Staročehov sami Mladočehi. Nemški liberalci pa so tokrat zgubili 10 mandatov; 8 so jim vzeli nacionalsci, 2 pa krščansko-socijalna stranka. V veleposestvu so z vsemi 70 kandidati zmagali konservativci.

Štajarsko. V Gradcu se vršijo dopolnilne občinske volitve. Konservativci se pridružijo obrtnikom; sicer pa večina občinskega zastopa ostane liberalna. — Dne 17. nov. je bil v Mauternu shod, kjer je govoril poslanec Kaltenegger. — Več graških odličnih konservativcev je Dipauliju poslalo zaupnico in izreklo željo, naj štajarski nemški konservativci pristopijo h katoliški ljudski stranki.

Koroško. Na visokih slov. Selah pri Borovlju se je nedavno odprla nemška šola — mučilnica. — Na shodu katol. polit. in gospodarskega društva za Slovence so v nedeljo v Šmarjeti pri Velikovcu govorili gg. Treiber, Rozman, Haderlap, Podgorc. Prišlo je veliko kmetov, na šulvereinski shod v Velikovcu pa ni bilo nobenega.

Kranjsko. Pri deželnozbornih volitvah v kmečkih občinah so zmagali vsi 16 kandidati katoliško-narodne stranke. Iz tega se vidi, da je kmečko ljudstvo v sosedni deželi udano svoji duhovščini in vneto za sv. vero. V mestih in trgih in v trgovinski zbornici pa je izvoljenih 8 pristahev narodne stranke.

Primorsko. Ker društvo »Sloga« te dni v Gorici mora zapreti svojo šolo, bode 480 slov. otrok mesec dnij brez šolskega poduka In tega je kriv lahonski